NUM2 – Wrażliwość układów równań

1. Cel:

Celem tego ćwiczenia jest przedstawienie jak wpływają zaburzenia danych na układ równań

2. Opis ćwiczenia:

Zaczynamy od obliczania dwóch równań składających się z dwóch macierzy A oraz wektora b, modyfikujemy jeden wyraz wektora o 10^-5 i powtarzamy operacje z obliczaniem dwóch równań z tym właśnie zmodyfikowanym wektorem. Kończąc wyznaczamy długość różnicy między wektorami (wektor oryginalny ze zmodyfikowanym).

3. Teoria

Narzędziem które pozwala nam na określenie uwarunkowania układów równań liniowych jest kappa, która wyraża się wzorem:

$$\kappa = ||\mathbf{A}|| \cdot ||\mathbf{A}^{-1}||$$

| | A | | - norma macierzy jest równa jej największej wartości własnej

||A^-1|| - norma macierzy odwrotnej do A

Podstawiając te dwa stwierdzenia możemy otrzymać wzór postaci:

$$\kappa = \frac{\max_i |\lambda_i|}{\min_i |\lambda_i|}.$$

Ważne jest to abyśmy potrafili stwierdzać które układy są dobrze uwarunkowane ponieważ może to niespodziewanie źle wpłynąć na dokładność wykonanych obliczeń i efektywność algorytmów. Im mniejszy współczynnik uwarunkowania tym układ równań jest lepiej uwarunkowany i bardziej odporny na zaburzenia danych.

4. Wyniki:

5. Podsumowanie:

Po powyższych wynikach widać kolosalną różnicę między tymi dwoma wektorami mimo że poszczególne elementy macierzy różniły się tylko o kilka miejsc dziesiętnych. Widać po zaburzeniu danych, że druga macierz jest źle uwarunkowana.